

Пояҳои ин дин (Ислом) ва рукнҳои он чист?

Худованд ин динро барои бандагонаш осон гардонидаст ва бузуртгарин рукни он маъбуди барҳақ ва Парвардигори оламиён донишани Худованд ва имон овардан ба фариштагон, китобҳо, паёмбарон ва ба рӯзи охират ва қадар аст, ва гувоҳӣ додан бар инки нест маъбуди барҳақ ҷуз Аллоҳ ва инки Мухаммад фиристодаи ӯ Таъоло аст, барпо доштани намоз ва додани закот дар ҳоли расидани мол бар нисоб ва рӯза доштани моҳи Рамазон ва дар ҳоли тавоноӣ сафари Ҳаҷ кардан ба сӯи Каъба аст, ки онро Иброҳими Халил ба фармони Парвардигораш бино кардааст. Дурӣ кардан аз ҳаромкардаҳои Худованд, ба монанди: ширк, қатл, зино ва хурдани моли ҳаром. Пас агар шумо ба Аллоҳ имон овардед, фармудаҳои ӯ Таъолоро анҷом додед ва аз ҳаром дурӣ ҷустед, шумо дар ин дунё мусалмон ва дар охират аз ҷумлаи касоне хоҳед буд, ки Худованд барояшон неъмат ва ҷовидонӣ дар биҳиштро муҳаё кардааст.

?Қуръони карим чист?

Қуръони карим китоби Парвардигори ҷаҳониён аст, ки ба воситаи Ҷабраил (Алайҳис-салом) ба Паёмбар Мухаммад (Салому дуруди Аллоҳ бар ӯ бод) нозил шудааст. Ҳар ончи Худованд шинохти он бар бандагонашро вочиб донистааст, чун шинохти Худованд, фариштагон, китобҳо, паёмбарон, тақдир ва неку бади он, дар он зикр гардидааст. Қуръони Карим фарогири ибодатҳои фарзӣ ва муҳарамот, ки аз онҳо бояд барҳазар буд, ахлоқи ҳамида ва накуҳида ва тамоми умури марбут ба дину дунё ва охирати мардум аст. Қуръони Карим ҳамон мӯъҷизае аст, ки Худованд барои овардани ҳаммонанди он мардумро ба мубориза даъват намудааст. Қуръони Карим то рӯзи қиёмат ба ҳамон забон ки нозил шудааст, маҳфуз мемонад, як ҳарф аз он кам ва ё калимае аз он таҳриф нахоҳад шуд.

Мардум паёмбарон (Салому дуруди Аллоҳ бар онон бод) -ро чигуна мешиносанд?

Шинохти паёмбарон бо чанд роҳ ба даст меояд, аз ҷумла:

Ончи аз ҷониби Худованд ва барои ҳидояти мардум мегуянд мавриди қабули ақл ва фитрати солим аст, ақл ба ростии он гувоҳӣ медиҳад ва ҷуз паёмбарон касе ҳаммонанди онро намегӯянд.

Ончи паёмбарон мегӯянд барои беҳбудии дин ва дунёи мардум, салоҳи кори онҳо, бунёди тамаддун ва ҳифзи дину ақл ва молу номуси онон аст.

Паёмбарон (Салому дуруди Аллоҳ бар онон бод) барои роҳнамоии мардум ба сӯи неки ва ҳидоят музд ва подоше намехоҳанд, балки танҳо подоши худро аз Аллоҳ мехоҳанд.

Ончи паёмбарон овардаанд ва мегӯянд ҳақ ва яқин аст, ки шак ва иштибоҳ дар он роҳ намеёбад, ҳар паёмбаре рисолати паёмбарони пешин ва қабл аз худро тасдиқ намуда ва ба ончи онҳо даъват кардаанд, даъват мекунанд.

Худованд барои исбот ва тасдиқи рисолати онҳо нишонаҳои ошкор ва мӯъҷизоти устувор ба дасти худӣ онҳо анҷом медиҳад то далели равшан барои сидқ ва нубуввати онҳо бошад. Дар миёни паёмбарон бузуртгарин мӯъҷиза Қуръони Карим аст, ки барои хотамуланбиё Мухаммад (Салому дуруди Аллоҳ бар ӯ бод) нозил шудааст.

Далели растохез ва ҳисоби рӯзи қиёмат чист?

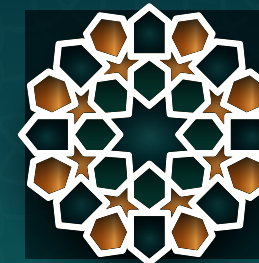
Оё замини хобидаро намебинед, ки ҳеҷ нишоне аз ҳаёт дар он нест, аммо чун об бар он нозил шавад гиёҳони зебое аз он мерӯяд? Пас Он касе, ки тавонист замини мурдари зинда кунанд, қодир аст мурдари низ дубора зинда кунанд. Он касе ки инсонро аз нутфае, аз оби паст офарид, қодир аст ӯро дар рӯзи қиёмат зинда созад ва мавриди ҳисоб қарор диҳад ва ба ӯ подоши муносиб диҳад, агар амалаш нек бошад подоши нек ва агар бад бошад подоши бад. Он касе ки замин ва осмонро ситораҳоро офарид, тавонист, ки дубора инсонро биофаринад, зеро офариниши дубораи инсон осонтар аз офариниши осмонҳо ва замин аст.

Қиёмат чигуна рӯзе хоҳад буд?

Худованд инсонҳоро аз қабрҳо бармехезонад ва бар асоси аъмолашон бозхост мекунанд, касе имон овард ва паёмбаронро тасдиқ кард ба биҳишти ҷовидонӣ, ки бузургии он ба зеҳни инсон намерасад ворид мешавад, ва ҳар касе куфр варзад ба оташе андохта мешавад, ки азоби ҳамешагии он берун аз тасавури инсон аст. Чун инсон вориди биҳишт ё дӯзах шавад дигар маргро намечашад, ё то абад дар хушӣ ва неъмат хоҳад буд, ё дар азоб.

Агар шахсе бихоҳад Ислом бипазирад бояд чи кор кунад? Оё расм ва оини вижае аст, ки бояд анҷом диҳад ва ё афроди муаяйн ба ӯ иҷозат диҳанд?

Агар касе донист, ки Ислом дини ростин ва аз ҷониби Парвардигори ҷаҳониён аст, пас бояд ҳарчи зудтар онро бипазирад, зеро шахси хирадманд чун ҳақ барояш ошкор шуд бояд ба сӯи он бишитобад ва онро ба таъхир наандозед. Барои касе, ки мехоҳад Ислом бипазирад расм ва оини хоше вуҷуд надорад, ҳамон гуна, ки ҳузури афроди муаяйн аз шартҳои он нест, аммо агар дар ҳузури шахси мусулмон ё дар марказҳои исломӣ сурат бигирад беҳтар аст, вагарна басанда аст, ки бигӯяд: "Гувоҳӣ медиҳам, ки нест илоҳи барҳақ магар Аллоҳ ва гувоҳӣ медиҳам, ки Мухаммад фиристодаи Аллоҳ аст" ва бо донишани маънои он ва имон овардан ба он мусалмон мешавад. Сипас дигар аҳкоми исломро меомӯзад то битавонад ончи Аллоҳ барояш вочиб гардонидаст анҷом диҳад.

Ислом

• дини Парвардигори оламиён аст •

الإسلام دين رب العالمين - طاجيكي

جمعية الدعوة
والتوعية الجالية بالربوة

جمعية خدمة المحتوى
الإسلامي باللغات

بيان الإسلام
Bayan AL-Islam

tg370-t3

لمزيد معلومات : byenah.com

Ислом

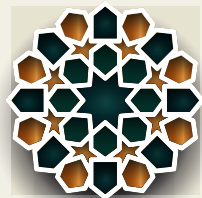
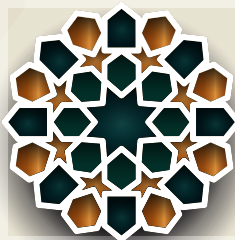
• дини Парвардигори оламиён аст •

Парвардигори ту кист?

Ин бузургтарин ва муҳимтарин саволе аст, ки инсон бояд посухи онро бидонад.

Парвардигори мо ҳамон зоте аст, ки осмонҳо ва заминро офарид ва аз осмон обе фурӯд овард, ки ба василаи он меваҳо ва гиёҳу дарахтон барои мо ва ҳайвонот рӯёнид. Уст, ки мо, падарони мо ва тамоми ҳастиро офарид, ва Уст, ки шабу рӯзро офарид ва Уст, ки шабро барои хоб ва роҳат ва рӯзро барои дарёфти ризқу рӯзӣ қарор дод. Уст, ки моҳу хуршед, ситора ва баҳрҳоро барои мо мусаххар гардонид, ҳамон гуна, ки ҳайвонотро барои мо ром гардонид то аз гушту шир ва пашмҳои онҳо баҳра бибарем.

Сифоти Парвардигори ҷаҳониён чист?

Худованд аст, ки тамоми ҳастиро офарид ва Ў Таъоло аст, ки бандагонро ба роҳи ҳақ ҳидоят мекунад ва рӯзӣ медиҳад, чораи тамоми офариниш ба дасти Ўст, молики тамоми ҳастӣ дар ин дунё ва охираст. Ў Таъоло зиндае аст, ки намемирад ва намехобад, Ўст Парвардигоре, ки ҳар мавҷуди зинда ба фармони Ў пойдор аст, Ў Таъоло аст, ки раҳматаш ҳама чиро фаро гирифтааст ва чизе дар замин ва осмон аз Ў пинҳон намемонад. Чизе монанди Ў нест ва Ў шунаво ва биност, болои осмонҳо ва бениёз аз махлуқоташ аст, тамоми офариниш ниёз ба Ў Таъоло дорад. Ў Таъоло дар ҳеч чизе аз офариниш ҳулул намеёбад, ҳамон гуна, ки ҳеч яке аз махлуқот дар Ў ҳулул намеёбад, Ў Таъоло поку муназзаҳ ва баландмартаба аст. Парвардигор аст, ки ин ҷаҳонро бо тамоми ин низом ва системаҳои дақиқаш офарида аст, чунончи сохтори бадани инсон ва ҳайвон, ё манзумаҳои кайҳон ва ончи атрофи мо аст, ба монанди моҳу хуршед ва ситораҳо ва дигар аҷзои он.

Ҳар чӣ ғайр аз Ў Таъоло парастада мешавад на суде барои худ мерасонад ва на зарар, пас чигуна барои касоне ки уро мепарастанд суд мебахшад ва ё зарарро аз онҳо дур мекунад?

Ҳаққи Худованд бар мо чист?

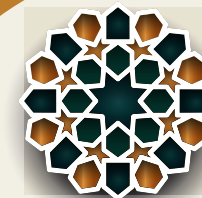
Ҳаққи Худованд бар бандагонаш ин аст, ки танҳо Ўро бипарастанд ва касеро ба Ў шарик қарор надиханд, касе ва ё чизеро ғайр аз Ў, чи инсон бошад ва ё сангу дарахт, моҳу хуршед ва ё ситора ва ғайраро напарастанд, балки ибодатро хоси Парвардигори оламиён қарор бидиханд.

Ҳаққи мардум бар Парвардигорашон чист?

Ҳаққи мардум бар Худованд ин аст, ки чун агар Ўро ибодат кунанд, Ў Таъоло ба онҳо зиндагии шоиста ва пур аз амн ва оромишу хушнудӣ ва ворид шудан ба биҳишти пур аз неъмат ва ҳамешагӣ ато фармояд. Агар нофармонӣ кунанд ва аз фармудаҳои Ў Таъоло сарпечӣ кунанд, дар зиндагии пур аз шақовату бадбахтӣ хоҳанд буд, агарчи гумон кунанд дар хӯшбахтӣ ва осоиш ҳастанд ва дар охираст воридаи оташ ва дучори азоби ҳамешагӣ мешаванд, ки роҳи бурунрафт дар он дигар вучуд надорад.

Мо чаро офарида шудаем ва ҳадаф аз вучуди мо чист?

Худованди карим оғаҳ намудаанд, ки моро барои ҳадафи бузурге офаридааст, ки фақат Ўро бипарастем ва чизеро дар ибодат бо Ў шарик қарор надихем ва маъмур шудаем, ки заминро бар асоси некӣ ва ислоҳ, обод намоем. Пас ҳар кӣ чӯз Ў Таъолоро ба унвони Парвардигор ва офаридагори ибодат кунад, ҳадаф аз офариниши худро надонистааст ва ба ончи аз ҷониби Парвардигораш маъмур шудааст анҷом намодааст, ҳамон гуна, ки касе дар замин фасод кунад вазифаи худ, ки аз ҷониби Парвардигор мукаллаф шудаастро нашинохтааст.

Худовандро чигуна ибодат намоем?

Худованди бузург инсонро наёфарид то як зиндагии беҳуда ва дур аз аҳдофи муайян дошта бошад, балки аз миёни башар паёмбаронеро, ки соҳиби ахлоқи нек ва қалби пок ҳастанд барои онҳо баргузид, то ба василаи онҳо тамоми ончи, ки бандагон бояд бидонанд, чун шинохти Парвардигор, зинда шудан пас аз марг ва рӯзи ҷазоро равшан намуд. Паёмбарон ба қавмҳои худ чигунагии парастии Худованд, тарз ва замони ибодат ва подоши он дар дунё ва охирастро баён намуданд, ҳамон гуна, ки онҳоро аз ҳалол ва ҳаром ва тарзи зиндагии дурусти хонаводагӣ оғаҳ намуда ба сӯи ахлоқи нек ва дури аз кирдори бад даъват менамуданд.

Қадам дин назди Худованди Мутаъол мавриди қабул аст?

Дини мавриди қабул назди Парвардигор дини Ислом аст, ҳамон дине, ки тамоми паёмбарон онро ба мардум расониданд ва Ў Таъоло низ дар рӯзи қиёмат чӯз Ислом дини дигаре намепазирад. Пазируфтани ҳар дине аз ҷониби бандагон чӯз дини Ислом ботил ва суде барояшон нахоҳад дошт, балки афзун бар ин сабаби бадбахтии онҳо дар дунё ва охираст хоҳад буд.

Оё Ислом дини як қавм ё наҷоди хос аст?

Ислом дини Аллоҳ ва барои тамоми мардумон аст, дар ин дин касе чӯз бо парҳезгорӣ ва амали нек бар касе бартарӣ надорад ва мардум ҳама дар ин дин баробар ҳастанд.